

Datum
7 oktober 2003

18

Ons kenmerk
2063497/01

Onderdeel

03G46047g
gSA

Aan de Voorzitter en de leden van de RIV

Inlichtingen

T (070) 320 44 00
F (070) 320 07 33

Uw kenmerk

- 8 OKT 2003

SG VDH 403

W	A	Y					
---	---	---	--	--	--	--	--

Onderwerp

Het fenomeen dierenrechtenactivisme en de aanpak daarvan.

Blad
1 van 1

Aantal bijlagen
Eén

Postadres
Postbus 20010
2500 EA Den Haag

Hierbij treft u ter kennisneming aan een door de AIVD opgestelde notitie betreffende het fenomeen dierenrechtenactivisme en de aanpak daarvan. Deze kan dienen als uitgangspunt voor een gedachtewisseling inzake de onderhavige problematiek.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

J.W. Remkes

De aanpak van gewelddadig dierenrechtenactivisme

Het huidige dierenrechtenactivisme kan worden getypeerd als een fenomeen met diverse verschijningsvormen.

- Een overgrote meerderheid van degenen die strijden tegen dierenleed beperkt zich tot ludieke acties, geweldloze demonstraties en het uitdelen van pamfletten
- Een middengroep van rond de honderd actievoerders, die vaak in gelegenheidscoalities optreden, draagt haar boodschap uit door middel van blokkades, bezettingen en vernielingen. Personen die te rekenen zijn tot deze groep trachten de politieke besluitvorming inzake bio-industrie, pelsdierfokkerij en dierproeven door middel van deze zogenaamde directe acties te beïnvloeden.
- Een kleine minderheid van rond de twintig activisten is bereid tot het uiterste te gaan om dierenleed te beperken. Zo 'bevrijden' zij dieren, maar vallen ook, hen onwelgevallige, personen lastig door middel van 'stalking' of intimidatie en - vooralsnog - lichte vormen van geweld. Ook stichten zij branden, waarbij de kans op lichamelijk letsel uiteraard nadrukkelijk aanwezig is. Deze laatste categorie activisten bestaat grotendeels uit personen die voldoen aan het profiel van een zogenaamde *Feierabendterrorist*. Dat is iemand die door de week een baan heeft en als rechtschapen persoon door het leven gaat, maar in zijn vrije tijd gewelddadige acties onderneemt.

Dierenrechtenactivisme is voor deze laatste categorie activisten een single issue; andere politieke items spelen in hun leven doorgaans geen grote rol. Hun motivatie ontleen zij aan een ver doorgevoerde antropomorfistische denkrant, waarbij menselijke eigenschappen worden toegeschreven aan dieren en dieren min of meer gelijkwaardig worden gesteld aan mensen. Vanuit deze theorie is het doden van een dier gelijk aan moord en daaraan ontleen de aanhangers een legitimatie om democratisch genomen besluiten en vastgelegde normen met betrekking tot de omgang met dieren met vergaande middelen te bestrijden.

Ten onrechte wordt in de publieke opinie vaak bij radicale acties van dierenrechtenactivisten uitgegaan van het daderschap van linkse activisten. Uit jarenlang AIVD-onderzoek is inmiddels gebleken dat het merendeel van gewelddadige acties, zoals brandstichtingen, voor de rekening kwam van personen en/of groeperingen die primair ageren vanuit een emotioneel antropomorfisme. Huidige acties van het Dierenbevrijdingsfront (DBF) kunnen bijvoorbeeld niet meer gekoppeld worden aan de organisatie DBF, zoals deze zich tot voor enkele jaren bezighield met acties ter bevordering van de dierenrechten. Het gaat heden ten dage veeleer om een stelsel van uitgangspunten en ideeën: ieder individu dat zich hierin kan vinden, kan zich bedienen van de naam DBF. Sommige activisten verkiezen de Engelse benaming Animal Liberation Front (ALF).

Toen in 1999 werd geconstateerd dat Britse toestanden – lees: geweld tegen personen en brandstichtingen – steeds meer overwaaiden naar ons land, werd het onderzoek naar het dierenrechtenactivisme geïntensiveerd en meer structureel aangepakt door de AIVD. Met een doordachte mix van inlichtingmiddelen werd nader inzicht verkregen in dit deel van het Nederlandse activisme. Daarbij bleek onder meer dat een groot deel van deze activisten moeilijk is aan te pakken vanwege een ver doorgevoerde celstructuur. Aangezien zij zich meestal niet op andere actieterreinen begeven, houden zij hun hoofd daarbij nadrukkelijk onder het maaiveld, hetgeen onderzoek naar deze personen ernstig bemoeilijkt. Gaandeweg heeft het

onderzoek toch geleid tot een overzichtelijke inventarisatie en categorisatie. Om beter zicht te krijgen op de personen die gebruik maken van geweld om hun doelstellingen te bereiken, wordt er door de AIVD zwaar geïnvesteerd in het onderzoek naar deze categorie dierenrechtenactivisten. Hierbij wordt gebruik gemaakt van alle middelen die de AIVD tot zijn beschikking heeft.

